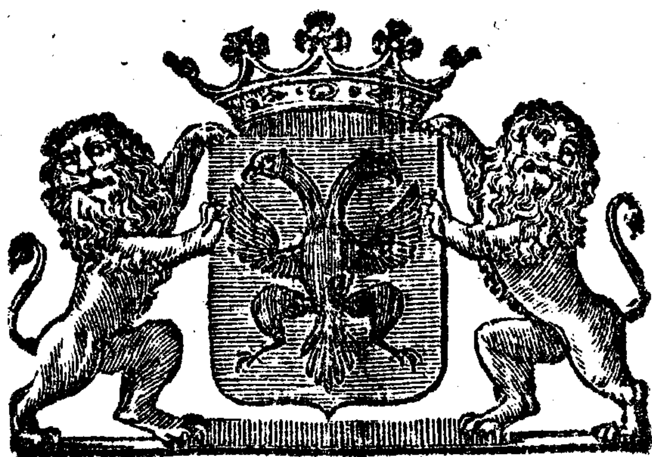
A°. 1841. N°. 233.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. –

DONDERDAG 25 NOVEMBER.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De beraadslaging over het budget van buitenlandsche zaken.

IV.

(*Slot. Zie n°. 224, 226, 231.*)

Van de zoogenaamde redevoeringen der heeren ENSCHEDÉ en FRETS zij geen gewag gemaakt. Men begrijpt niet wat dergelijke personen in de Staten-Generaal doen. De Haarlemsche drukker moge volmaakt op de hoogte wezen der advertentiën van overlijdende Nederlanders en bevallende Nederlanderessen, — maar in de Kamer schijnen zijne woorden, gewoon of cursief gedrukt, even onbeduidend. Men ziet wel, dat hij ministerieël, ultra-ministerieël zijn wil, maar de gronden die hij aanvoeren moest, laten even veel te wenschen over, als zijn egotismus weinig te wenschen overlaat.

Iedereen kan nu in de *Staats-Courant* zien, onder welken de heer ENSCHEDÉ behoort en behoord heeft; wat *hem* toeschijnt; wat *hij* erkent; waarover *hij* geene bekommering voedt; waarin *hij* zich verheugt; wat *hij ditmaal* zegt; wat *hij* verwacht, enz.; maar redenen *waarom*, gronden *waarop*, zou men te vergeefs in deze *oratiuncula* ENSCHEDEI *de* ENSCHEDEO trachten op te sporen.

En de heer FRETS . . . . . doch wie had van den heer FRETS iets anders dan onzin kunnen wachten.

Niet gelukkig was ook ditmaal weder de heer VAN RAPPARD met zijne inconstitutionele leerstelsels. Geen wonder dus, dat hij dezelve liever in een comitté-generaal, achter gesloten deuren, had wenschen voor te dragen. Doch niet alleen inconstitutioneel was hij ditmaal, maar ook ongerijmd buitenmate. Uit de artikels 55, 56, 57 der grondwet hoort men hem bewijzen dat de bemoeijenis der Kamer met de Luxemburgsche kwestie wordt uitgesloten; naardien, volgens derzelver bepalingen, de koning het bestuur heeft der buitenlandsche betrekkingen, verdragen sluit, enz. Wat kwam zoodanige redenering hier te pas? Daar Luxemburg *volstrekt niet meer tot Nederland behoort*, spreekt het van zelf, dat de bemoeijenis der Kamer met de Luxemburgsche kwestie is uitgesloten. Met de Luxemburgsche diplomatie heeft de Nederlandsche Kamer zich even weinig te bemoeijen als met de diplomatie van Nassau, Baden of eenigen anderen Duitschen staat; in zoo ver namelijk als die bemoeijenis niet gegrond wordt op benadeeling door dezelve Nederland aangebragt. Want dan zou de Nederlandsche vertegenwoordiging wel degelijk geregtigd, ja verpligt wezen, zich met de kwestie te bemoeijen, dewijl geen Nederlandsch belang buiten hare bemoeijenis ligt noch liggen kan. »Wij zijn," zegt de heer VAN RAPPARD, »niet in staat diplomatische belangen te beoordeelen;" dit mege waar zijn van den Gelderschen president: doch het zou hoogst betreurenswaardig wezen wanneer het tevens gezegd kon worden van de vertegenwoordiging. Het zou weder een der bezwarendste motieven voor hare veroordeeling door de natie zijn. Welk man van doorzigt toch zal betwijfelen of eene natie te grond kan worden gerigt door eene ongeschikte diplomatie? wie zich het gevaar ontveinzen, hetwelk diplomatische onkunde of verwatenheid over Nederland zou kunnen brengen! — En dan zou ten dien aanzien de vertegenwoordiging hare stem niet mogen verheffen! Dan zou zij erkennen dat zij niet in staat is diplomatische belangen te beoordeelen? — Waarlijk, verregaander heresie in constitutioneel staatsregt, dieper vernedering eener vertegenwoordigende Kamer, dan de Geldersche president zich veroorlooft, zal moeijelijk worden ontmoet.

Slap en flaauw was de Kamer intusschen nopens die Luxemburgsche kwestie. Wat men eigenlijk ten dien aanzien begeerde, bleef een raadsel. Men verheugde zich algemeen dat het Luxemburgsche bestuur nu van het Nederlandsche afgezonderd was, en niemand viel het in, den afgetreden minister van buitenlandsche zaken, die door zijne ongrondwettige bemoeijenis met de Luxemburgsche belangen het Nederlandsch belang gecompromitteerd had, ter verantwoording te roepen. In Engeland, Frankrijk of Amerika ware hij reeds lang deswege in staat van beschuldiging gesteld.

Zal het dan eeuwig, in Nederland, aan ministers veroorloofd wezen straffeloos ongrondwettigheden en feilen te begaan? Zal *het land* er dan steeds, *zij* er nimmer bij lijden? — Uit knechten-zin, uit portefeuille-zucht het vaderlandsch belang op te offeren, is overzeer landsverraad, als het uit g dorst te doen.

En wat moet de hoofdstad des rijks, de Eu pische handelsstad zich hebben verheugd over hare vertegenwoordiging, door den officier van criminele justitie! Hoe logisch, de belangen onzer eerste koopstad aan zulk een ambtenaar vertrouwd te zien! Wat handelstelsel heeft een UYTWERF STERLING dan ook bij deze beraadslaging ontwikkeld! Hoe krachtig de Nederlandsche handelsbelangen voorgestaan! Hoe levendig het stelsel van vrede en vriendschap met de vreemde mogendheden, van waardigheid en kracht in de diplomatie, gepredikt! — *Point d'argent point de Suisses* zeide de heer UYTWERF STERLING; *geen geld*, meende hij, *geen diensten.* Vergelijkt men zijn *axioma* met zijne redevoering, dan zou men waarlijk niet vermoeden dat hij zijne *f* 2500 *van de natie* ontving.

Inderdaad, deze beraadslaging, gelijk de gansche, nu weder voor eenige maanden verdaagde, zitting, moest weder sterk bijdragen tot verlevendiging en aanwakkering der zucht naar een ander stelsel van verkiezingen; opdat de nationale belangen eindelijk eens anders worden begrepen, ontwikkeld en voorgestaan. Dieper en dieper vestigt zich dan ook de overtuiging dat er geene hoop op de vertegenwoordiging te bouwen is, zoo lang die vertegenwoordiging niet wezenlijk uit nationale mannen, door de kern der natie gekozen, zamengesteld zal zijn. Meer en meer wordt het stelsel van regtstreeksche verkiezing omhelsd, hetwelk de groote HOGENDORP, reeds tien jaren geleden, als een onzer redmiddelen aanprees. De bevoorregte partij, die het land gebragt heeft in den toestand, dien men thans vrij algemeen begint te kennen, en welke nationale verkiezing ducht als de geblankette boeleerster het daglicht, poogt dezelve te vergeefs als democratische woeling voor te stellen. Den graaf VAN HOGENDORP, den zoo algemeen hooggeachten LUZAC, den vaderlandslievenden DIRK DONKER CURTIUS, den graaf VAN RECHTEREN en zoo veel andere edele mannen meer als jacobijnen uit te krijten, is toch ook wat al te dwaas! Niemand wil er er meer aan gelooven. En de tijd van eene andere zamenstelling der Kamer, op de eene of andere wijze, is nabij.

Buitenlandsche berigten.

OOSTENRIJK.

Weenen, *14 nov.* Het heet dat onze hooge staatsmannen zich thans bezig houden met de vraag: of en op wat wijze eene aansluiting of althans eene toenadering van de Duitsche erflanden onzer monarchie aan het Duitsche tolverbond mogelijk zou kunnen zijn. Er bestaan echter bij ons zulke eigendommelijke betrekkingen, en dat wel in zoo onderscheiden opzigt, dat een dergelijke maatregel groote bezwaren ontmoeten zal. (*S. M.*)

PRUISSEN.

Berlijn, *17 nov.* Hoe vredelievend ook de betrekkingen tusschen Pruissen en Rusland schijnen, zoo leven wij toch, onzes ondanks, in commerciëel opzigt, met de Russen op voet van bittere vijandschap. En kan dit anders zijn? Hier volkomen handelsvrijheid daar de strengste grenssluiting voor den invoer onzer manufacturen. Mogt nog de noordsche regering de jeugdige fabriken des lands door matige tolregten beschermen, en de naburen niet afwijzen met belastingen die gelijk staan met een formeel verbod, en de grensbewoners aansporen tot eenen immorelen, gevaarlijken: maar bij gunstigen uitslag, zeer voordeeligen smokkelhandel. Wat is het gevolg? Eene dubbele linie van militaire en burgerlijke grenswachters is ontoereikend om de uitgestrekte grens te overzien. Op alle punten, waar vroeger handel en nijverheid tierden, heerscht thans eenzaamheid en stiltand, overal zoekt men vergoeding van het verlies, en vindt die aan beider zijde in den sluikhandel. (*Köln. Zeit*)

— De onderhandelingen die met de Deensche regering te Koppenhagen worden gehouden betrekkelijk den Sondtol, naderen haar einde, en deze tijding wekt groote vreugde aan de kust der Oostzee. Ook ter deze zake onderhandelt Pruissen namens het tolverbond, hetgeen welligt later van groot gewigt zal zijn voor die kustlanden, die zich tot nog toe niet hebben aangesloten aan het gemeenschappelijk vaderlandsch belang. Het tolverbond zal aan de Deensche kroon jaarlijks eene bepaalde som betalen, ten gevolge waarvan alle schepen der verbonden staten vrij en zonder oponthoud den Sond zullen kunnen doorvaren. (*M. J.*)

ENGELAND.

Londen, *20 nov.* Het vermoeden des publieks, dat de brand in den Tower niet was toevallig, maar het gevolg van kwaadwilligheid, heeft eenig voedsel erlangd door eene gedane poging (welke heden eerst bekend is geworden) om ook de gebouwen der kavallerie-kazerne (*Horse guards*) in brand te steken, zijnde er Woensdag morgen ten één ure eene grenaat op het Tornooiplein van Whitehall geworpen, doch welke gelukkig bij hare uitbarsting geenerlei schade heeft aangerigt. Ook werd dienzelfden ochtend een ontvlambare kogel in de kazernen in Charing-Cross achter de nationale galerij geworpen, waardoor een soldaat gewond werd. Het onderzoek naar de oorzaken van den brand in den Tower duurt voort, maar, ofschoon onderscheidene oorzaken, als b. v. het al te sterke stoken der [illegible]

buizen, inwendige ontvlamming, enz., gemeld worden als de vermoedelijke aanvang van den brand, berust geene derzelve op goede gronden, maar zijn daarin niets dan gissingen, voor welke nergens een toereikende grond bestaat.

— De vervalsching der Exchequer-Bills schijnt meer uitgebreide vertakkingen te hebben dan men aanvankelijk zich had voorgesteld. De Parijsche agent de change, *Bonnet*, wiens lijk uit de Seine is gehaald, blijkt thans ook in betrekking met *Rapallo* gestaan te hebben. De tory-burggraaf, wiens naam in deze zaak is genoemd geworden, heeft eenen effekten-makelaar geïntroduceerd bij eenen onzer voornaamste bankiers, van wien men gelden op onderpand der vervalschte schatkistbiljetten opnam. Ook de zoon van eenen bisschop der Engelsche kerk staat, zegt men, daarmede in betrekking.

— De reusachtige onderneming van het graven van eenen onderaardschen gang of tunnel onder den Theems kan sedert den 18den november geacht worden volvoerd te zijn. Dien dag is op den oever der rivier tegenover dien, waar het doorgraven begonnen is, het zoogenaamde schild, waaronder de arbeiders werkten, om voor eene doorbraak beveiligd te zijn, naar boven gehaald, en de gang was dus toen geheel doorgeboord. Er blijft nu alleen nog over, om op den oever, waar de tunnel uitkomt, zoodanige werken te voltooijen, als daar het afdalen in den gang gemakkelijk moeten maken. De Fransche ingenieur *Brunel*, wien de eer van dit werk toekomt, had in 1825 den arbeid daaraan doen beginnen. In mei 1827 was de gang reeds voor $\frac{2}{3}$ van den geheelen afstand, die omstreeks 1300 voeten bedraagt, gevorderd, toen eene doorbraak allen arbeid vergeefs scheen te maken. Men is echter die ramp, welke zich nog meer dan eens heeft herhaald, te boven gekomen. Gebrek aan geld heeft van tijd tot tijd onder de redenen behoord, die aan de voltooijing van het werk in den weg stonden.

Londen, *21 nov.* Men wil hier uit Parijs hebben vernomen, dat de Spaansche gezant aldaar op het punt is geweest van eene nota bij het Fransche bewind in te dienen, betrekkelijk het vereenigen van troepen op de Spaansche grenzen, doch voorshands van dit voornemen heeft afgezien, nadat de gewezene koningin-regentes, *Maria Christina*, ten einde moeijelijkheden tusschen het Spaansche en Fransche bewind te verhoeden, zich bereid had verklaard, om Parijs te verlaten en zich in eenig gedeelte van Italië te vestigen.

— De toestand der koningin-weduwe is sedert eenige dagen iets gunstiger, zoo dat men hoop begint te voeden, dat deze algemeen beminde en geachte vorstin zal herstellen.

— Een der tot de werven van Woolwich behoorende gebouwen, in hetwelk het meest ten dienste van de oorlogsschepen vervaardigd werd, is gisteren verbrand.

FRANKRIJK.

Parijs, *21 nov.* Onze troepen, die zich op marsch naar de Belgische grenzen hadden begeven, zijn in derzelver garnizoens-plaatsen teruggekeerd.

— Men zal met den eersten eene proeve nemen met het leggen van een houten vloer in eene der drukste straten van Parijs, de *Rue neuve des Petits Champs*. Deze vloer zal bestaan uit vierhoekige schuins gezaagde stukken hout, welke, naauw aan elkander sluitende, ter hoogte van derde halve palm over einde zullen worden gesteld. Het hout wordt reeds aangebragt.

— In den *Messager* leest men als volgt:

Barcelona verkeert steeds in staat van beleg. Iedereen, die tot de nationale garde behoort of geen militair is, en gewapend naar buiten mogt gaan, zal doodgeschoten worden.

Eene militaire commissie is ingesteld. De ontwapening der 2de, 3de en 8ste bataljons nationale garde is bevolen.

Den vreemdelingen is bekend gemaakt, dat zij met certificaten van hunne consuls zich hebben te vertoonen om te Barcelona te kunnen blijven wonen.

De nationale garde heeft in een aan den regent gezonden adres zich verontschuldigd wegens de aangevangen slechting der citadel.

De benoeming der leden, uitmakende de militaire commissie, is in de stad aangeplakt geworden.

Het gemeentelijke bestuur van 1841 is door dat van 1840 wederom vervangen geworden.

De *Constitutional* van 16 november deelt eenige proclamatiën van *van Halen*, dd. 15 november, mede.

— » Hoe meer de zitting nadert — zegt de *Revue de Paris* — met des te meer nieuwsgierigheid spoort men de bedeelingen van het kabinet na. Op wat voet zullen het parlement en het kabinet met elkander leven? Welke wetsontwerpen meent het de Kamer, bij hare opening, voor te leggen? Vindt het in zich zelf, op de wijze gelijk het zamengesteld is, al de noodige kracht om de worstelingen te verduren, die het wachten? Al die vragen geven aanleiding tot duizend geruchten; nu eens is het de minister van financiën die aftreedt, dan weder is het de maarschalk, voorzitter van den raad der ministers, die zijn ontslag aanbiedt; men beweerde zelfs dat de heer TESTE gezind is om zijne portefeuille neder te leggen, bijaldien zijne ambtgenooten niet al zijne plannen van spoorwegen omhelzen. Wij weten volstrekt niet in hoe ver die geruchten gegrond zijn, en hechten er geen grooter gewigt aan dan zij verdienen. Evenwel kan men er bezwaarlijk de kenteekenen in voorbijzien der moeijelijkheden welke het ministerie op zijnen weg ontmoet.

» Wanneer een bestuur homogeen is, wanneer het met overtuiging en vertrouwen de leiding gevoelt van één hoofd en ééne gedachte, dan leest men klaar in deszelfs politiek; men kan vooruit weten, in zekere mate althans, welke zijne beginsels en handelingen zullen zijn; men weet ook waar het steun, waar het tegenstand zal vinden. Thans is het niet mogelijk de toekomst te voorzien, noch zelfs om met die zekerheid over het tegenwoordige te oordeelen. Te veel verschillende bestanddeelen, te veel tegenstrijdige vorderingen en inzigten bestaan in het midden des kabinets, dan dat vrienden en tegenpartijders met eenige waarschijnlijkheid kunnen berekenen welke, omtrent deze of gene kwestie, zijne gevoelens, zijne voorkeur zal wezen. Die onzekerheid is niet goed; zij is eene onophoudelijke bron van onrust, en de invloed des gouvernements wordt verzwakt en ondermijnd door dien vloed en ebbe van beraadslagingen en begeerten zonder resultaat.

» Men zoekt te vergeefs de gouvernementale eenheid. Iedereen houdt zich meer bezig met zich zelven dan met het geheel: er zijn eigenliefden die met volharding bijzondere voldoeningen najagen; weinig vaderlandsliefden die arbeiden willen ten behoeve der gemeene zaak."

BELGIE.

Brussel, *22 nov.* Men meldt van de grenzen, dat de Fransche troepen, die aldaar in kantonnement zijn gelegd, werkelijk weder aftrekken. De Belgische ministers houden steeds vol, geene aanleiding te hebben gegeven tot deze troepen-vereeniging. Men houdt zich niet te min verzekerd, dat de Fransche regering, ten gevolge van uit België medegedeelde bijzonderheden, tot den maatregel heeft besloten, en men besluit, dat de vraag van den koning in persoon moet zijn uitgegaan.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *21 nov.* Ter vervanging van den kolonel der genie, *H. Oortwijn*, gepensioneerd als generaal-majoor, is benoemd de luitenant-kolonel *A. Kool*, eerste aanwezige ingenieur te Zutphen, om te Maastricht zijn verblijf te houden.

— Bij bevelschrift van den koning-groothertog zijn de ressorten van de vredegeregten en der regtbanken van eersten aanleg voor het groothertogdom Luxemburg bepaald geworden. Voorts zijn door den koning-groothertog verschillende benoemingen bij de regterlijke magt van Luxemburg gedaan, en is ook aan onderscheiden personen bij de regterlijke magt ontslag verleend.

's Gravenhage, *22 nov.* De *Staats-Courant* van heden behelst het volgende koninklijke besluit:

Wij *Willem II*, enz., enz., enz., overwegende de noodzakelijkheid om de wetten en verordeningen, betrekkelijk de geneeskundige policie, en de uitoefening der onderscheiden geneeskundige vakken, zoo als die thans voor dit rijk van kracht zijn, te doen herzien, en dezelven in een beter verband te brengen met het belang van den staat en met dat der bijzondere personen;

Gelet almede op de noodzakelijkheid om een einde te maken aan de onzekerheid, waaraan de tegenwoordige onvolledige en min voldoende regeling aanleiding geeft;

Op het rapport van onzen minister van binnenlandsche zaken van den 20sten november 1841, litt. K, 2de afdeeling,

Hebben goedgevonden en verstaan:

1°. Tot de boven bedoelde herziening eene speciale commissie te benoemen, bestaande uit de navolgende heeren:

J. C. Broers, hoogleeraar aan 's rijks hoogeschool te Leiden;

P. Hendriksz, oud-hoogleeraar aan de Groningsche school, op Zuiderburg onder Stompwijk;

W. Vrolik, hoogleeraar aan het athenaeum illustre, te Amsterdam;

...... *Alexander*, honorair hoogleeraar aan 's rijks hoogeschool te Utrecht;

J. van Deen, med. doctor te Zwolle;

En tot amanuensis bij dezelve den heer *J. P. Heije*, med. doctor te Amsterdam.

2°. Dezelve zal hare bijeeenkomsten houden in 's Gravenhage, onder het voorzitterschap en de leiding hare deliberatiën van den heer *van Maanen*, raad-adviseur bij het departement van binnenlandsche zaken, welke echter daarbij slechts eene delibererende en adviserende stem hebben zal, hoedanige daarbij evenzeer aan den amanuensis der commissie wordt toegekend.

3°. Gemelde commissie zal het resultaat van hare werkzaamheden opmaken en hetzelve uiterlijk op den laatsten mei 1842, bij rapport, aan onzen minister van binnenlandsche zaken inzenden.

— HH. KK. HH. prins en prinses *Frederik* en hoogstderzelver dochter zijn uit Duitschland in deze residentie teruggekeerd.

— In de zitting van het provinciaal geregtshof van Holland, van heden, is het getuigen-verhoor in de zaak van *D. B. Adrian* en *P. C. Stam* voortgezet. Tien getuigen zijn er heden in deze zaak gehoord, als: *H. C. Huyser*, advokaat te Leiden; *S. Hartog*, koopman te Leiden; *S. S. P. Fydell*, koopman te Amsterdam: *W. G. J. Hoelen*, vroeger deelgenoot in de firma *van Bommel en Comp.*, te Leiden; *P. C. van Bommel*, koopman, deelgenoot in de firma *van Bommel en Comp.*, te Leiden; *R. A. Mees*, kassier en makelaar, firma *R. Mees en Zonen*, te Rotterdam; *B. H. Vos*, koopman te Amsterdam; *T. Gulcher*, kassier, en ... *Eesbeek*, kassier te Amsterdam, beide procuratie-houders van wijlen den kassier *J. van Linden*, die den 6den maart 1840 is overleden; en *T. Wilson*, frabriekant te Haarlem. — Dat getuigen-verhoor zal morgen worden voortgezet.

Leeuwarden, *22 nov.* Bij arrest van het provinciaal geregtshof van den 15den dezer is *Egbert Teeuwes de With*, ontvanger der accijnsen in de grietenij Dantumadeel, schuldig verklaard aan valschheid, door hem als ontvanger der plaatselijke accijnsen te Birdaard, en dus als openbaar beambte, in het door hem aangehouden register van veraccijnsing over het jaar 1840 gepleegd, door daarin oorspronkelijk goed genoteerde hoeveelheden ingevoerd en veraccijnsd droog spek te veranderen, en andere hoeveelheden, tot minder bedrag als ingevoerd en veraccijnsd was, te noteren; doch niet schuldig verklaard aan valschheid in den maandstaat over dat jaar. Dienten gevolge is hij gecondemneerd tot geeseling met den strop om den hals aan de galg vastgemaakt, brandmerk en tuchthuisstraf voor den tijd van vijf jaren.

Bij arrest van den 16den november heeft het geoordeeld in de zaak van *Marten Jans Rienks*, medeschrijver in het dagblad de *Tolk der Vrijheid*, door den Hoogen Raad, welke het arrest van het provinciaal geregtshof van Groningen had gecasseerd en renvoijeerd aan dit hof

Het vonnis der arrondissements-regtbank te Groningen op den 31sten maart 1841 gewezen, waarbij *Marten Jans Rienks* als beklaagde ter zake van overtreding van artikel 2 der wet van 1 junij 1830 (*Staatsblad* no. 15) is veroordeeld tot eene gevangenzetting voor den tijd van *twee* jaren en in de kosten van het regtsgeding, doch waarbij hij tevens is ontheven van alle regtsvervolging, ten aanzien van een tweede hoofdpunt van beschuldiging; van welk vonnis zoo wel door den beklaagde als door het openbaar ministerie, is geappelleerd, werd in zijn geheel bekrachtigd, de beide appellanten werden dus verklaard in hun hooger beroep te ... ongegrond en *Marten Jans Rienks* gecondemneerd in de kosten. (*Leeuw. Ct.*)

Mengelwerk.

Stemregt.

Gelijk men weet, zijn de drie wetsontwerpen op de regeling der uitoefening van het stemregt en der bevoegdheid om deel te nemen aan de verschillende besturen, welke de regering eenige weken geleden aan de Kamer voorgesteld had, door haar teruggenomen, ten gevolge van de menigvuldige aanmerkingen, op die ontwerpen in de sectiën gemaakt. Bij dat onderzoek in de sectiën, werd door den graaf VAN RECHTEREN eene nota overgelegd die waarschijnlijk met belangstelling zal worden gelezen. Ziehier die nota:

» Vooraf vermeent de ondergeteekende te moeten aanmerken dat, hoezeer de grondwet van 1840, van de uitoefening van het stemregt en van de bevoegdheid om deel te nemen aan de provinciale en plaatselijke besturen, te zamen in artikel 6 spreekt, beide zaken niets met elkander gemeens hebben, en gevolgelijk, tot behoud van orde, bij afzonderlijke wetten zullen behooren ...

ld te worden. De navolgende beschouwingen be- zich uitsluitend tot de *oefening van het stemregt.* de grondwet van 1815 was de oefening van het regt in de steden en ten platten lande geregeld bij provinciale en plaatselijke reglementen en de be- kingen dezer reglementen, *dit regt betreffende*, len op het einde van het tiende jaar, na de afkon- der voorzegde grondwet, *een deel derzelve uit.* de herziening van de grondwet die in 1840 tot kwam, bepaalde artikel 6, *dat de oefening van stemregt in de steden en ten platten lande bij de wordt geregeld.*

wijziging der grondwet op een zoo belangrijk der staats-burgerlijke regten, levert het genoegzame op, dat de bepalingen der provinciale en plaat- reglementen, *die reeds verscheidene jaren een der grondwet van* 1815 *hadden uitgemaakt*, in oor de dubbele Kamer en de beide andere deelen wetgevende magt onvoldoende zijn beschouwd ge- ; dat de noodzakelijkheid is gebleken, om het kiezingsstelsel in de steden en ten platten lande aan herziening te onderwerpen, en om deze herziening door reglementen, maar door eene wet, tot stand brengen.

Welke ook de wisseling van denkbeelden tusschen malige regering en de sectiën der in dubbelen vergaderde Tweede Kamer der Staten-Generaal geweest zijn, zij kunnen de kracht van de bo- staande redenering, uit de vergelijking der beide wetten voortvloeijende, niet ontzenuwen. De wetten toch zijn door de geheele wetgevende magt steld; hare bepalingen en de daaruit afgeleide gtrekkingen zijn *regelen*, van welke niet vermag worden afgeweken; de wisseling van denkbeelden chen de regering en eene fractie der wetgevende magt legen zijn slechts wederzijdsche meeningen, geene igting voor opvolgende behandeling van zaken daar- llende.

» Eene tweede algemeene overweging betreft de splitsing het stem- en kiesregt, door de regering op bladz. memorie van toelichting van de boven omschreven ontwerpen aangenomen.

grondwet spreekt alleen van stemregt, en ge- lijk is reeds daardoor de splitsing van dit regt in en kiesregt bij de gedachte wetten ongeoorloofd. Maar bovendien kan stemregt hier niet anders betee- an het regt om te stemmen, ten einde leden m voor den stedelijken en landelijken stand n.

» Uit de artikelen 6 en 127 der grondwet, met elkander in verband beschouwd, kan geene andere gevolgtrekking worden afgeleid.

» Men kan stemmen over de behandeling van zaken, over de uitvoering van daden, over de verkiezing van personen. Het laatste geval is het hier bedoelde; maar is eene stemming over personen, die geene keuze ten gevolge zoude hebben? Immers eene daad zonder gevolg. Men stemt om te kiezen, en de uitoefening van het stemregt zoude het kiesregt niet in zich sluiten!

» De ondergeteekende stelt dus vast, dat de grondwet van 1840 het verkiezingsstelsel van 1815 heeft willen ..., en dat het stemregt niets anders is, dan het regt om te kiezen; in het onderhavige geval, om leden der staten voor den stedelijken en landelijken stand te kiezen.

De wetgeving is in de daarstelling van eene wet *op het stemregt* echter door de grondwet gebonden.

» *De wetgeving voor de verkiezing voor den ste- delijken stand* door artikel 130, luidende: » De ste- delijke regeringen zijn zamengesteld op zoodanige wijze noodig wordt geoordeeld bij de reglementen, door bestaande regeringen of bijzondere commissiën, den koning te benoemen, ontworpen, enz. *Bij reglementen wordt bepaald* DE WIJZE, *op welke de leden der provinciale staten, die ter be- noeming van dien stand staan, zullen gekozen worden.*"

» Uit de vergelijking van den zin van art. 6 met dien van art. 130 der grondwet, moeten de grenzen zoowel van de bevoegdheid der *stemwet* als der stedelijke *stemreglementen* worden gevonden.

» De ondergeteekende vermeent dat art. 6 het geheele der stemming *beheerscht*. Het is het *gronddenk-* met dit denkbeeld kan of mag geen ander in verondersteld worden; indien dit het geval ware, zoude het artikel, dat met de grondbepaling in bevonden werd, buiten uitvoering moeten blijven. Maar er bestaat hier geen strijd tusschen deze arti- en de werking van het eene voorschrift behoeft king van het andere niet op te heffen.

» Art. 6. stelt vast dat de *oefening van het stemregt* door de wet zal worden geregeld; dat wil zeggen, dat zij zal bepalen wie tot het stemmen zullen zijn bevoegd, wie daarvan zullen zijn uitgesloten, of de stemming *middellijk* of *onmiddellijk* zal plaats vinden en de verdeeling der steden in kiesdistrikten (1), indien dit noodig wierd bevonden.

» Art. 130 der grondwet schrijft voor, dat de WIJZE *van verkiezing* door het stedelijke stemreglement zal worden geregeld.

» Onder de WIJZE *van verkiezing* vermeent de steller dezer nota te moeten verstaan de *uitvoering* van het boven omschreven door de wet bepaalde *stemregt*, dat is: of diegenen, die tot het uitbrengen hunner stemmen door de wet zijn geregtigd, dit zullen doen, mondeling of bij briefjes; of de briefjes geteekend of ongeteekend, gesloten of ongesloten zullen zijn; of de briefjes opgehaald zullen worden, of door de stemmenden, op eenen vooraf bepaalden tijd en plaats zullen gebragt worden: de aanwijzing door wie en hoedanig de opneming der stemmen zal plaats vinden; het verbaal hetwelk die stemming zal waarmerken; de voorschriften omtrent het getal stemmen dat vereischt wordt om gekozen te zijn; benevens de beslissing der verschillende gevallen, die bij de stemming kunnen voorkomen.

» *De wetgeving over de verkiezing door den landelijken stand* is, door artikel 133 der grondwet, gehouden *de provinciën in de kiesdistrikten te verdeelen.* Aangezien echter in de grondwet geene bepaling bestaat, dat de *wijze der verkiezing*, zoo als bij de verkiezingen door den stedelijken stand, bij de *reglementen* moet worden geregeld, zoo moet de wet ook in het reglementaire gedeelte der verkiezing door den landelijken stand, voorzien.

» Wij zijn op het standpunt gekomen, te weten in hoe verre het verkiezingswerk door de wet kan en moet geregeld worden, en wat daarbij tot den kring der magt van de stedelijke reglementen behoort.

» De ondergeteekende veroorlooft zich al verder zijne denkbeelden mede te deelen omtrent de bepalingen, die, gegrond op bovenstaande voorschriften, volgens eene gezonde staatkunde, op deze belangrijke materie wenschelijk voor het land te achten zijn.

» Reeds voor, tijdens en na de herziening der grondwet bestond er verschil van meening omtrent het verkiezingsstelsel in Nederland. Bij velen vond de zoo zeer zamengestelde trapsgewijze verkiezing van de volksvertegenwoordiging afkeuring, en nog dagelijks verheffen stemmen in het voordeel van eene wijze van ver- ing, zoo als die in andere constitutionele staten plaats vindt en die zoodanig algemeen is, dat men tot het denkbeeld zoude kunnen komen, dat zij een der noodzakelijke bestanddeelen van eene grondwettige staatsregeling uitmaakt.

» Bij de herziene grondwet is vastgesteld, dat de leden der Tweede Kamer zullen worden gekozen door de provinciale staten, maar de wijze van verkiezing der provinciale staten is aan geene andere, dan de boven ontwikkelde regelen gebonden. De ondergeteekende zou vermeenen dat dit provinciaal kies-kollegie (als zoodanig kan die vergadering hier alleen beschouwd worden), even zoo als dit reeds door den stand der *ridderschap* geschiedt, ook door den *stedelijken* en *landelijken stand* onmiddellijk behoorde gekozen te worden, zoodanig dat de stemgeregtigden zonder tusschenkomst van kiezers of stedelijken raad (2), de staatsleden zouden benoemen.

» (1) De kleinere steden zullen elk een afzonderlijk kiesdistrikt kunnen vormen; de grootere welligt, even als het platte land, in kies-districten verdeeld worden. (Zie art. 133 der grondwet.)"

(2) De stedelijke raden zijn, zoodanig als de reglementen die hebben gevestigd, levenslang benoemd, en ten gevolge van die bepaling, en zoo lang die niet door de stedelijke reglementen wordt opgeheven, volstrekt ongeschikt tot het doen der keuze voor de provinciale staten, hetwelk een kies-kollegie is, op bepaalde tijden aftredende. In de geheele grondwet straalt de strekking door, van de personen in de kies-kollegiën, die medewerken tot de keuze der leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, te doen wisselen; alleen bij de keuze der staatsleden door den stedelijken stand, is die strekking verbroken. Bovendien is die keuze nergens door de grondwet aan de stedelijke raden opgedragen, en men zou vermenen, dat deze omstandigheid genoegzamen grond oplevert, om niet aan een regerings-kollegie, dat reeds veel magt heeft, nog bovendien de bevoegdheid toe te kennen, om de leden der staten te kiezen. Hoe het ook moge worden begrepen, de stedelijke raadsleden zullen op vaste tijden behooren af te treden en aan herkiezing onderworpen worden, of zullen, mijns bedunkens, volgens den geest der grondwet, de bevoegdheid niet bezitten om als kies-kollegie op te treden."

» De trapsgewijze verkiezing die tot nog toe plaats vond heeft, vooral in de steden, het belang, dat er voor de burgeren in moest gelegen liggen, hunne vertegenwoordigers te kiezen, nagenoeg uitgedoofd, en de meesten der stemgeregtigden denken er niet aan, als zij kiezers helpen benoemen, die *inamovibele raadsleden* kiezen, welke wederom *gewoonlijk uitsluitend uit hun midden*, de leden der provinciale staten verkiezen, dat zij medewerken tot het in stand houden der nationale vertegenwoordiging.

» Bij een bedaard volk als het Nederlandsche, waar het politiek karakter, het *common spirit*, in eene te geringe mate bestaat, kunnen geene kwade, wel goede gevolgen van een verkiezings stelsel, hetwelk dit karakter opbeurt en meer in overeenstemming met constitutionele instellingen brengt, worden verwacht. En waarlijk, men zal niet kunnen zeggen, dat het eene verkwisting van politieke magt zal zijn, dat aan dat volk, van hetwelk men sedert 1830 zoo veel heeft gevorderd, hetwelk zoo vele lasten heeft moeten torschen en zal moeten blijven dragen, het regt gegeven wordt, om de staatsleden der provinciën vertegenwoordigen *en de kiezers der volksvertegenwoordiging zijn*, zelven en zonder tusschenkomst te benoemen.

» Deze toenadering tot het in andere staten ingevoerde verkiezingsstelsel, zal de belangstelling van het volk in 's lands zaken vermeerderen; het blijk van vertrouwen, dat aan hetzelve zal worden gegeven, zal wederkeerig het zoo zeer geschokte vertrouwen op de regering wederom helpen herstellen, en de overtuiging geven, dat men den ouden weg, die zulke wrange vruchten heeft gedragen en zulke treurige herinneringen achterlaat, wil verlaten.

» De wet op het stemregt regelt een belangrijk deel der staats-burgerlijke regten der ingezetenen; deze, benevens die op de verzekering van 's lands middelen en uitgaven, zijn hoeksteenen van het staatsgebouw. Het zal in het welbegrepen belang van regeerders en geregeerden zijn, dezelve uit het ware oogpunt te beschouwen.

» Maar ook in de verhouding van het getal staatsleden, door elken stand te kiezen, schijnen, in eenige provinciën althans, belangrijke gebreken te bestaan, die bij eene wet, in welke het werk der verkiezing wordt geregeld, zouden behooren opgeheven te worden. De vergelijking van artikel 130 der grondwet van 1815 met artikel 128 derzelfde wet van 1840, doet genoegzaam zien, dat de wetgeving, tot verandering der grondwet geroepen, van oordeel is geweest, dat daaromtrent wijziging noodzakelijk was, en heeft gewild, dat dezelve bij de wet zou worden vastgesteld.

» Bij het artikel 130 der grondwet van 1815, luidende:
» Het getal van de leden der provinciale staten-vergade-
» ring en de evenredigheid der verschillende standen,
» worden geregeld door den koning, die uit elke provincie
» eene commissie benoemt, om hem dienaangaande te
» dienen van advies." — is in de grondwet van 1840
» bijgevoegd: *Wijzigingen of veranderingen in de*
» *eenmaal bestaande regeling worden, na ingewon-*
» *nen advies van de staten der provincie, door de*
» *wet vastgesteld*"

» Het hooren der algemeene Staten-vergaderingen in de verschillende provinciën over dit belangrijk onderwerp, zal de regering op het standpunt brengen, deze aangelegenheid, die van eenen directen invloed op de zamenstelling van de provinciale kies-kollegiën voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en gevolgelijk op het verkiezings-werk is, te kunnen beoordeelen, en hare voorstellen aan de beide Kamers der Staten-Generaal daarnaar te regelen.

» De ondergeteekende vermeent de grenzen te hebben aangewezen die de grondwet heeft gesteld tusschen de *stemwet* en de stedelijke *stemreglementen*; de wenschelijkheid te hebben betoogd om regtstreeksche verkiezingen, die reeds bij den stand der ridderschap bestaan, bij den stedelijken en landelijken stand in te voeren; en om de verhouding van het getal staatsleden, door elk der drie standen voor de provinciale staten te benoemen, te herzien.

» 's Gravenhage, 4 september 1841.

RECHTEREN."

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

Onderscheidene reclamanten, wegens te hoogen aanslag in de personele belastingen over het dienstjaar 1840, binnen deze provincie, hebben berigt ontvangen, welke

decisiën daaromtrent genomen zijn: zij, wier reclames werden wettig bevonden, ontvingen een antwoord, geteekend, door den heer staatsraad gouverneur van Vriesland, VAN SIJTZAMA; doch zij, aan welke dat geluk niet moogt te beurt vallen, kregen eene missive, woordelijk van deze inhoud:

DIENSTJAAR 1840/41

Gemeente *Bestuur der Belastingen.*
Sneek.

Ik heb de eer u berigt te geven, dat volgens uitspraak van de bevoegde autoriteit op de door U ingeleverde reclame Uw aanslag in het kohier wegens het patentregt gehandhaafd is, als zijnde dezelve wel en wettig gedaan.

Leeuwarden den 9den September 1841.

De staatsraad, gouverneur van Vriesland,
(Get.) *van Zuijlen van Nijevelt.*

Zoude nu de heer VAN ZUIJLEN VAN NYEVELT met der daad ander half-jaar na zijn overlijden nog eenig berigt geven? of zouden bij alle takken van het bestuur hier te lande evenveel ordelijkheid of liever onordelijkheid heerschen.

X. Y.

Het volgende verhaal zal niet zonder belangstelling gelezen worden:

In 1823 begaf eene jonge vrouw, met een knaapje van ongeveer derdehalf jaar op den arm, zich te voet naar Mont St. Michel. Het was eb, zij volgde het strand; weldra hoorde men een akelig gillen, de ongelukkige was in een dier draaikolken, waarvan de diepte niet te peilen is, geraakt. Eenige zich in de nabijheid bevindende menschen schoten te hulp, maar het was te laat; het hoofd der ongelukkige verzonk reeds in het zand; daar zij het knaapje tot op het laatste oogenblik met uitgestrekte armen boven haar hoofd had gehouden, gelukte het evenwel dit nog even tijdig te grijpen en te redden. De gemeente-besturen in den omtrek deden alle mogelijk onderzoek naar de familie van het kind, hetwelk zeer goed gekleed was en aan welgestelde menschen scheen te behooren; maar alle nasporingen bleven vruchteloos.

Eene boerin uit den omtrek van Grandville belastte zich met de opvoeding van het kind, hetwelk den naam van *Charles* bekwam, en hetwelk eindelijk zijn twintigste jaar bereikte, zonder dat de navorschingen in de laatste jaren voortgezet waren geworden. Intusschen was hem eene verwarde herinnering van Parijs bijgebleven, alzoo hij, tijdens het ongeluk gebeurd was, nog niet kon spreken. Hij nam eindelijk het besluit, zelf een onderzoek te beginnen, en begaf zich naar Parijs, hetwelk hij in alle rigtingen doorkruiste. Aan de esplanade der invalides gekomen, dacht hem, dat hij zich den omtrek begon te herinneren; dat waren de boomen, onder welke hij zoo dikwijls gewandeld had; hij meende zelfs eene der omliggende straten te herkennen, maar het huis uit te vinden was hem niet mogelijk.

Een oud invalide, die hem daar reeds dagen lang had zien rondwandelen, en hem meer dan eens heimelijk eene traan had zien afwisschen, vraagt hem eindelijk of hij iets in die buurt zoekt, in welk geval hij, die dezelve sedert de laatste jaren niet verlaten had, hem mogelijk van dienst zou kunnen zijn.

De jongeling verhaalt den ouden krijgsman zijne geheele geschiedenis.

» Wacht eens, zegt deze; 1823, dat was het jaar van den Spaanschen veldtogt, ... het was toen, dat de dappere kapitein *Guemard* gevangen genomen en naar Mont St. Michel gezonden werd; zijne vrouw ging op zekeren dag met haar zoontje van hier en sedert heeft men niets meer van hen vernomen. Die arme mevrouw *Dubreuil*, hoe heeft zij niet geweend over hare dochter, haren kleinzoon en schoonzoon, die in zijne gevangenis aan zijne wonden bezweken was."

» *Guemard*, zegt de jongeling, het linnengoed, dat ik droeg, toen ik gered werd, was met een *G.* gemerkt. Dus heb ik noch vader noch moeder meer."

» Neen, maar gij hebt toch altijd uwe grootmoeder, mevrouw *Dubreuil*; die goede oude vrouw, hoe verheugd zoude zij zijn, indien ..... maar ik-zelf wil u tot haar geleiden."

De jongeling had, ingeval het te pas mogt kunnen komen, die kleertjes, die hij aan had, toen het ongeluk gebeurd was, en die men zorgvuldig had bewaard, met zich genomen. De herkenning was volkomen; de goede oude grootmoeder erkende, buiten allen twijfel, het hemdsboordje, hetwelk zij zelve had geborduurd, en in de schoentjes zag men nog het merk van den schoenmaker, die destijds de familie bediende. Het door het bestuur der gemeente, waar *Charles* opgevoed was geworden, afgegeven bewijs, liet overigens niet den minsten twijfel omtrent zijne identiteit, en de jonge *Guemard*, die nog twee dagen geleden een arme vondeling was, ziet zich in het bezit gesteld van een fortuin van zestig duizend franken renten.

Advertentiën.

TERBORG, den 20sten November 1841. — Heden overleed alhier Mejufvrouw *CAROLINA CHRISTINA DIRKSE*, in den ouderdom van ruim 51 jaren, teedergeliefde eenige zuster van *L. J. DIRKSE*, Echtgenoote van den Notaris *S. THIBOUT VAN ZUIJDAM.*

Op begeerte van de Overledene zullen er geenerouwkleederen gedragen worden.

DEPARTEMENT VAN FINANCIËN.

Administratie der Domeinen, enz.

AGENTSCHAP ZUTPHEN.

VERKOOPING.

DE AGENT VAN HET DOMEIN, TE *ZUTPHEN*, zal, op Zaturdag den 27sten November 1841, des morgens ten 9 ure, ten Huize van *TH. VERHOEVEN*, op den *Bijlandschen Waard*, in het openbaar aan de meestbiedenden, en ten overstaan van het Plaatselijk Bestuur van *Herwen* en *Aardt*, verkoopen:

Eenige perceelen extra best en zwaar RIJSWAARDENHOUT, EENJARIG TEENHOUT en BLADRIET, uit de Domaniale Lobitsche, Bijlandsche en Candiasche Rijswaarden.

En zulks op alle zoodanige Conditiën, als ter lezing lezing liggen, zoo ter secretarie der welgemelde Gemeente, als ten kantore van den Agent voornoemd; terwijl, daags vóór den verkoop, door den fungeerenden Opziener der Domeinen *R. VERHOEVEN*, op den *Ossenwaard*, de noodige aanwijzing zal worden gedaan.

De Agent voornoemd,
[illegible] LAMSWEERDE.

VAST GOED.

Door het ministerie des Notaris *H. F. LULOFS*, te *Zutphen*, zal, op Dingsdag den 7den December 1841, in het Logement *de Keizerskroon*, ter gezegder stede, in het openbaar ingezet en 14 dagen later, zijnde den 21sten dier maand, telkens des namiddags om 3 uren, finaal verkocht worden:

Het aanzienlijk BOEREN-ERVE *den Pas* (met de daarin begrepene BOEDELHOVERMATE) gelegen in de gemeente *Gorssel*, buurtschap *Eefde*, nabij *Zutphen*; in het geheel groot 29 Bunders, 37 Roeden en 70 Ellen.

Nadere informatiën ten Kantore des Notaris voornoemd.

Zoo iemand genegen is tegen goede waarborging en interest eene somma van *f* 500 uit te schieten, die gelieve zich onder Letter A. te adresseren bij den Uitgever dezer Courant.

WEGENS VERTREK, UIT DE HAND TE KOOP, eene bij uitstek goed geconserveerde TILBURY, met KAP en LANTAARNS, geschikt voor een en twee Paarden. — Franco bevragbaar bij den Boekhandelaar *W. J. THIEME*, te *Zutphen.*

BELANGRIJKE VERKOOPING

VAN PRINTEN, TEEKENINGEN EN PRINTWERKEN.

Op Dingsdag den 7den December 1841, en volgende namiddagen, zal *P. MEIJER WARNARS*, te *Amsterdam*, in *de Brakke Grond* in de Nes, verkoopen: Eene voortreffelijke en uitgebreide VERZAMELING VAN HISTORIELE PRINTEN en TEEKENINGEN, waarbij vele PORTRETTEN van Vorsten en Voorname Personen, van vroegere, latere en tegenwoordige tijden, als mede eene dergelijke Verzameling of ATLAS DER NEDERLANDSCHE GESCHIEDENISSEN, van de Komst der Batavieren hier te lande, tot op de groote Staatsomwenteling op het einde der 18de eeuw, waarbij ook gevonden wordt de Geschiedenissen van andere Rijken, Volken en Staten, liggende in 36 folio Kunstboeken; voorts fraaije gebonden en losse PRINTWERKEN, en eindelijk eene massief mahonijhouten KUNSTKAST. — De catalogus wordt bij voorgenoemden en bij *Is. An. NIJHOFF*, te *Arnhem*, voor 10 cents aan de armen, uitgegeven, en alles is Zaturdag en Maandag voor de verkooping van 10 tot 3 ure te zien.

*** Bij *J. M. E. MEIJER*, Boekhandelaar te *Amsterdam*, is van de pers gekomen en alom verzonden:

A. VAN DER LINDE, BROEDERHAAT [illegible] WRAAKZUCHT, *of de belegering van* [illegible]*terdam* 1488 – 1489; een Verhaal. Met op staal graveerde Titels en Vignetten. Drie deelen kompl[illegible] gr. 8vo. *f* 9.60

Dit zoo interessant geschreven oorspronkelijk Gesch[illegible]kundig Verhaal uit den tijd der Hoeksche en Kabeljaau[illegible]sche twisten, hetwelk zoodanig ingekleed is, dat het [illegible] alleen de grootste belangstelling voor de hoofdperson[illegible] inboezemt, maar ook de verwachting van het begin [illegible] den afloop gespannen houdt, zal ongetwijfeld elken be[illegible] naar van Vaderlandsche Romans hoogst welkom zijn [illegible] kan als zoodanig aan elk Leesgezelschap ten sterkste [illegible] bevolen worden.

*** Er is onlangs van de pers gekomen bij de *GEBROEDERS PLOEM*, te *Maastricht*:

REKENKUNST *ten gebruike bij het openbaa[illegible] derwijs*, door *J. B. WEIJS*, Professor voor de [illegible]kunde aan het Athenæum te *Maastricht*, groot 8o. papier . . . . *f* [illegible]

Het gebruik van dit Leerboek aan gemeld Athenaeum [illegible] meer andere gestichten van onderwijs, heeft alle vold[illegible] bewijzen opgeleverd, dat hetzelve niet alleen aan de be[illegible] van den hedendaagschen tijd beantwoordt; maar ook voo[illegible] Leeraar zoo wel als voor den Leerling meer gemak aan[illegible] dan eenig der thans over hetzelfde onderwerp best[illegible] werken.

De theorie en de goede keuze der toepassingen op de [illegible]verheid, den koophandel, en vele andere zaken, welk[illegible] het dagelijksch leven voorkomen, zijn zoo doelmatig en [illegible] makkelijk als mogelijk om het denkvermogen der jonge li[illegible] te ontwikkelen en hun oordeel te scherpen, ten einde sn[illegible] en wezenlijke vorderingen in de overige takken der wiskunde te maken.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 22 November 1841.

Onze markt was heden in één doen: *Oude Hollandsche Tarwe* niet ter markt; *Oude Cleefsche* *f* 11.25 à *f* 12; *Nieuwe Tarwe* *f* 8.50 à *f* 11[illegible] *Oude Rogge* schaars *f* 6.75 à *f* 7.10; *Nieuwe* *f* 5[illegible] *f* 6. — *Gerst* ging goed af; *Winter-* *f* 4 60 à [illegible] *Zomer-* *f* 4.25 à *f* 4.50. — *Boekweit* in één [illegible] *f* 6 25 à *f* 6.75. — *Haver* als voren: *Oude* [illegible] *f* 3.10; *Nieuwe* *f* 2.40 à 2.70. — *Erwten* [illegible] *Grauwe* *f* 9.75 à *f* 10.30; *Groene* [illegible] 1; *Witte* *f* 6.75 à *f* 7.75.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 24 Nov. 4 El 0 Palm 6 Duim; gew. 16 Duim; gev. 0 [illegible]

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG, 23 NOVEMBER.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ [illegible]
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	$51\frac{5}{16}$	$51\frac{9}{16}$	$51\frac{1}{2}$ à [illegible]
Dito Dito . . . » 5 »	$99\frac{3}{4}$	$99\frac{7}{8}$	$99\frac{3}{4}$
Uitgestelde Schuld . . » »	$1\frac{7}{8}$		
Kansbiljetten . . . . . *f*	$25\frac{5}{16}$	$25\frac{3}{8}$	$25\frac{3}{8}$
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	91	$91\frac{1}{8}$	$91\frac{1}{8}$
Dito Dito . » 3½ »	$76\frac{5}{8}$		
Handelmaatschappij . » 4½ »	$155\frac{5}{8}$	$155\frac{3}{4}$	$155\frac{1}{2}$
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Dito Dito 1837 . » 4½ »			[illegible]
Oostindische Leening » 5 »	$97\frac{1}{2}$	$97\frac{5}{8}$	
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » 4½ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			$21\frac{9}{16}$
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$21\frac{1}{2}$	$21\frac{5}{8}$	
Dito onbep. stukk. . » 5 »	$18\frac{1}{4}$	$18\frac{1}{2}$	
Passive . . . . »	$5\frac{1}{8}$		
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »	$5\frac{3}{4}$		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	$105\frac{3}{8}$	$105\frac{1}{2}$	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$105\frac{3}{8}$		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	99		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	$86\frac{7}{8}$		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »			
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	105		
Dito . . . . » 2½ »		$63\frac{1}{2}$	64
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	64		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.